

Συντάξεις, το προεκλογικό δωράκι της Ευρώπης στον Τσίπρα

Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2018, 00:02

www.liberal.gr

<https://www.liberal.gr/arthro/229330/apopsi/sunenteuxeis/i-europsi-endiaferetai-aplos-namin-enochlei-allo-i-ellada.html>

Οι Ευρωπαίοι κάνουν τα στραβά μάτια στην πραγματικότητα. Τους αρκεί η λογιστική επίτευξη των στόχων, γι' αυτό και ως ανταμοιβή για την υπακοή της κυβέρνησης Τσίπρα, έδωσαν το προεκλογικό τους δωράκι, δηλαδή τη μη περικοπή των συντάξεων, μαζί με το πακέτο παροχών που κοστολογείται σε πάνω από 1 δισ ευρώ.

Τα λόγια ανήκουν στον πρώην υπουργό Οικονομικών Γκίκα Χαρδούβελη, που εξηγεί στο liberal.gr γιατί το Euroworking Group δεν προέβλεπε τη παραμικρή ένσταση για τον προϋπολογισμό του 2019. Και προσθέτει ότι οι Ευρωπαίοι είναι τόσο χαλαροί με την κυβέρνηση Τσίπρα γιατί επιθυμούν να παραμείνει για κάποιους ακόμα μήνες στην εξουσία ώστε να λύσει ζητήματα εξωτερικής πολιτικής που φέρνουν σταθερότητα στην Ευρώπη.

"Τώρα που απουσιάζει το ΔΝΤ, οι υπόλοιπες χώρες αισθάνονται ότι δεν τους πέφτει ιδιαίτερος λόγος να επεμβαίνουν στα εσωτερικά μιας χώρας-μέλους. Σκέφτονται : "Αν η Ελλάδα θέλει να παραμείνει σε στασιμότητα, δικό της πρόβλημα, αρκεί να μην διαταράσσεται η πολιτική ισορροπία στην Ευρώπη και αρκεί να μην επανέλθει στο μέλλον και ζητήσει εκ νέου βοήθεια", όπως λέει χαρακτηριστικά ο κ. Χαρδούβελης.

Και εξηγεί ότι δεν είναι τόσο η κούραση της Ευρώπης με την Ελλάδα, όσο κυρίως η έλλειψη φόβου μετάδοσης μιας νέας ελληνικής κρίσης, αφού μετά το 2014 η Ευρώπη θωρακίστηκε καλύτερα, όπως με τη δημιουργία του ESM, γι' αυτό και είναι διατεθειμένη να αποδεχτεί όλα τα τεχνάσματα παραγωγής υπερβολικών πρωτογενών πλεονασμάτων, ακόμα και όταν οι φόροι δεν επιστρέφονται στους πολίτες ή οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται με δραματικό τρόπο.

Συνέντευξη στον Γιώργο Φιντικάκη

- Τελικά τι μας δείχνει το πράσινο φως που άναψε το EWG τόσο για να μην περικοπούν οι συντάξεις, όσο και για να εφαρμοσθούν μέτρα ύψους περίπου 1 δισ. ευρώ;

Αν αυτό που λέτε ισχύει και περάσει και από το Eurogroup τις επόμενες μέρες, τότε πράγματι, άναψαν οι Ευρωπαίοι το πράσινο φως της ελληνικής προεκλογικής περιόδου, αδιαφορώντας για τον πολιτικό κύκλο που ξεκινάει με ρίσκο τη μακροχρόνια αρνητική πορεία της οικονομίας και την απλή αναδιανομή της φτώχειας στη χώρα μας. Δεν τους ενδιαφέρει αν η Ελλάδα παραμένει εγκλωβισμένη σε στασιμότητα με μηδενικές επενδύσεις. Τους ενδιαφέρει η Ελλάδα απλώς να μην τους ενοχλεί. Και αφού η ελληνική κυβέρνηση τους απέδειξε ότι μπορεί να παράγει υπερβολικά πρωτογενή πλεονάσματα, αυτό τους αρκεί. Φαίνεται να αδιαφορούν για το πώς επιτυγχάνονται τα πλεονάσματα και προς τα πού μας οδηγούν.

- Δηλαδή όταν η Ελλάδα παρουσιάζει με δημιουργική λογιστική ένα **θηριώδες πλεόνασμα 4,5% του ΑΕΠ (6,46 δισ. έναντι στόχου 3,58 δισ.) σε βάρος των φορολογούμενων και των δημοσίων επενδύσεων, αρκεί στις Βρυξέλλες ότι αυτό υπερβαίνει το στόχο του 3,5%;**

Είναι προφανές ότι οι Ευρωπαίοι κάνουν τα στραβά μάτια στην πραγματικότητα. Τους αρκεί η λογιστική επίτευξη των στόχων και είναι διατεθειμένοι να αποδεχτούν όλα τα τεχνάσματα παραγωγής υπερβολικών πρωτογενών πλεονασμάτων, ακόμα και όταν οι φόροι δεν επιστρέφονται στους πολίτες ή οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται με δραματικό τρόπο. Κατά τη γνώμη μου, είναι μια ξεκάθαρη πολιτική παροχή, που να διευκολύνει την κυβέρνηση να παραμείνει στην εξουσία τους επόμενους μήνες.

- Τελικά, όμως, με τα λογιστικά τερτίπια γλίτωσαν οι συνταξιούχοι και τώρα έρχεται η ώρα των φορολογούμενων; Πώς ερμηνεύετε τις αποφάσεις;

Οι συνταξιούχοι φαίνεται να γλίτωσαν μόνον προσωρινά τις άμεσες επιπλέον περικοπές, ενώ η ώρα των φορολογουμένων δεν έρχεται, είναι ήδη εδώ τα τελευταία 4 χρόνια. Όμως κανείς από τους δύο δεν γλιτώνει στη συνέχεια. Αν η οικονομία δεν πάρει μπρος με ρυθμούς 4%, τότε και οι συντάξεις θα κοπούν και η φορολογία θα παραμείνει στα υψηλά επίπεδα. Κανείς δεν θα κερδίσει στο τέλος. Όλοι θα χάσουν όσο δεν επανέρχεται η χώρα σε υψηλή αναπτυξιακή τροχιά.

- Τα ρωτώ όλα αυτά γιατί θα είναι και πάλι το ΠΔΕ που θα χρηματοδοτήσει την αύξηση του ποσού ενίσχυσης από τα 765 εκατ. στο 1 δις. (λόγω αύξησης του επιδόματος ενοικίου)...

Ακριβώς, ερχόσαστε στη σκέψη μου. Οι δημόσιες επενδύσεις υποφέρουν. Στο δεκάμηνο Ιανουαρίου – Οκτωβρίου το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων μειώθηκε στα €2,1 δις από τον αρχικό στόχο των €3,4 δις. Αποτελεί έγκλημα για τις επόμενες γενιές να θυσιάζεις το μέλλον για προσωρινά οφέλη της παρούσης. Χωρίς επενδύσεις η παραγωγική ικανότητα της οικονομίας θα συνεχίσει να μειώνεται και η κρίση που ζήσαμε τα τελευταία 10 χρόνια θα μας κρατάει στον πάτο για πάντα. Θα βλέπουμε τις γειτονικές μας χώρες να προοδεύουν και τα παιδιά μας, όσοι δεν φύγουν τώρα (brain drain) να φεύγουν αργότερα και να γίνονται υπηρέτες τους.

- Τελικά το EWG δεν μας δείχνει ότι η Ευρώπη έχει κουραστεί να ασχολείται πια με την Ελλάδα, πόσω μάλλον όταν "εκκρεμεί" η ιταλική κρίση;

Η Ευρώπη πίεζε την Ελλάδα έως το 2014. Στη συνέχεια επειδή κατάφερε να θωρακιστεί από μια μελλοντική ελληνική κρίση (δημιουργία του ΕΜΣ, τραπεζική ένωση, κλπ.) και τη μετάδοσή της, αδιαφόρησε για την ανάπτυξη στην Ελλάδα και το βιοτικό επίπεδο του Έλληνα.

Δε είναι η κούραση με την Ελλάδα, αλλά κυρίως η έλλειψη φόβου μετάδοσης μιας νέας ελληνικής κρίσης. Έως το 2014 η Ευρώπη επέμενε, για παράδειγμα, η τότε αναγκαία τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή να ισο-μοιραστεί σε μείωση δαπανών και αύξηση στη φορολογία. Από το 2015 σταμάτησε να επιμένει σε ισομερή κατανομή, και παρά το γεγονός ότι η δημοσιονομική προσαρμογή είχε ήδη επιτελεστεί, άφησε τους σημερινούς κυβερνητικούς λάτρεις της υψηλής φορολογίας να καταπνίξουν την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας με υπερβολική φορολογία και υπέρ-πλεονάσματα. Τα τελευταία, παρεμπιπτόντως, ήταν και το κόστος για τη χώρα μας της αρχικής αναξιοπιστίας της «επαναστατικής»

κυβέρνησης του 2015. Τα υπέρ-πελονάματα ήταν η αναγκαία απόδειξη υποταγής μετά την περίφημη κολοτούμπα.

- Που αποδίδετε τη στάση της Ευρώπης έναντι της κυβέρνησης Τσίπρα; Γιατί είναι τόσο χαλαρή μαζί του, όταν μάλιστα τον περασμένο Ιούλιο η κυβέρνηση είχε αναγκαστεί να ψηφίσει για 2η φορά στη Βουλή, τη μείωση των συντάξεων;

Πιστεύω επιθυμούν να παραμείνει η κυβέρνηση για κάποιους ακόμα μήνες στην εξουσία ώστε να λύσει ζητήματα εξωτερικής πολιτικής που φέρνουν σταθερότητα στην Ευρώπη.

Επίσης, από τη στιγμή που τα δημοσιονομικά πλεονάσματα επιτυγχάνονται, τώρα που το ΔΝΤ απουσιάζει, οι υπόλοιπες χώρες αισθάνονται ότι δεν τους πέφτει ιδιαίτερος λόγος να επεμβαίνουν στα εσωτερικά μιας χώρας-μέλους. Σκέφτονται: «Αν η Ελλάδα θέλει να παραμείνει σε στασιμότητα, δικό της πρόβλημα, αρκεί να μην διαταράσσεται η πολιτική ισορροπία στην Ευρώπη και αρκεί να μην επανέλθει στο μέλλον και ζητήσει εκ νέου βοήθεια..»

Μπορεί λοιπόν να μην μας άρεσε το ΔΝΤ, αλλά έβλεπε πιο μακροπρόθεσμα και, ως τεχνοκρατικός οργανισμός, ενδιαφέρονταν περισσότερο για το βιοτικό επίπεδο του Έλληνα. Γι αυτό και πίεζε για μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα. Δεν το πήραμε με το μέρος μας. Δεν πίεσε η κυβέρνηση για μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα έως το 2060. Προτίμησε –έναντι πινακίου φακής θα έλεγαν κάποιοι - την απόλυτη υπακοή στους Ευρωπαίους – παρά την αντι-οικονομική λογική των υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων που εγκλωβίζουν τη χώρα. Και τώρα ως ανταμοιβή απολαμβάνει το προ-εκλογικό δωράκι τους, δηλαδή περισσότερη δημοσιονομική ελευθερία το 2019.

- Πόσο αναπτυξιακά είναι τα μέτρα που περιλαμβάνει το πακέτο της ΔΕΘ; Αναφέρομαι στη μείωση του ΕΝΦΙΑ (263 εκατ.), επίδομα ενοικίου (από 150 σε 400 εκατ.) μείωση ασφαλιστικών εισφορών, και μείωση από 29% σε 28% των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις...

Συμφωνώ ότι πρέπει να τονιστεί και η αναπτυξιακή διάσταση ορισμένων από τα μέτρα, αυτών που στο παρελθόν αποκαλούσαμε «αντίμετρα». Είναι όλα ευπρόσδεκτα αλλά λίγα. Είναι μια ελλιπής προσπάθεια μεταμέλειας, μερικής ακύρωσης προηγούμενων αυξήσεων στους φορολογικούς συντελεστές και στις εισφορές που έχουν φέρει τη στασιμότητα των τελευταίων 4 ετών.

Για την πολιτική στον ΕΝΦΙΑ είμαι λιγότερο αισιόδοξος. Και αυτό επειδή την βλέπει η κυβέρνηση ως μέσο ανακατανομής των φορολογικών βαρών και όχι ως

μέσο εξορθολογισμού και αναθέρμανσης της αγοράς κατοικίας. Στον ΕΝΦΙΑ χρειάζεται ριζική αλλαγή και όχι μπαλώματα προεκλογικής σκοπιμότητας.

- Το μεσοπρόθεσμο προέβλεπε ότι η μείωση των συντάξεων θα χρηματοδοτούσε το 50% του πλεονάσματος 3,5% του ΑΕΠ, όχι μόνο για το 2019, αλλά ως και το 2022. Επομένως, η διαφαινόμενη αναβολή της περικοπής, αφορά μόνο το 2019, σωστά;

Νομίζω το θέμα των συντάξεων δεν θα τελειώσει εύκολα. Τα γιγαντιαία υπερπλεονάσματα του δεκαμήνου του 2018 δεν είναι επαναλαμβανόμενα. Μάλιστα εκκρεμούν και σημαντικές δικαστικές αποφάσεις για αναδρομικά, ενώ εκκρεμεί και η διαφοροποίηση παλαιών και νέων συνταξιούχων του νόμου Κατρούγκαλου που μάλλον θα καταπέσει στα δικαστήρια. Το πρόβλημα των συντάξεων παραμένει.

Χωρίς ανάπτυξη τουλάχιστον 4% τα νούμερα των συντάξεων δεν βγαίνουν. Και αυτή την ανάπτυξη φαίνεται να την ξεχάσαμε. Αντί να βλέπουμε μπροστά, αντί να συζητούμε τρόπους αύξησης της παραγωγικότητας και ανάπτυξης της οικονομίας, γυρίσαμε το ρολόι προς τα πίσω και ψάχνουμε για σκάνδαλα.